

Text extras din aplicația **Eurolex** dezvoltată de
G&G Consulting SRL

Guvernul României

HOTĂRÂRE Nr. 1.282*)
din 17 octombrie 2007

pentru aprobarea normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană

Publicată în: Baza de date "EUROLEX"

*) Notă:

Text realizat la G&G CONSULTING, Departamentul juridic. (D.G.)

Cuprinde toate modificările aduse actului oficial publicate în M.Of., inclusiv cele prevăzute în:

[H.G. Nr. 153/10.03.2016](#) Publicată în M.Of. Nr. 210/22.03.2016

Articolele care au suferit modificări sunt marcate cu albastru în Cuprins.

Pentru a le vizualiza, selectați articolul și dați click pe butonul Istoric.

**) [H.G. nr. 153/2016](#) transpune prevederile art. 3 alin. (1) lit. f), g), h), k), l); art. 4, art. 21 alin. (4), art. 22 lit. b); art. 27 alin. (2a), art. 33 alin. (3), art. 33a; art. 37 alin. (3) și (4), art. 41 alin. (1) și (2), art. 43 alin. (1a), (4), art. 43a, art. 43b, art. 45 alin. (3) și (4), art. 57 alin. (1), (2), (4) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005, modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne ("Regulamentul IMI"), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 354 din 28 decembrie 2013.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al [art. 462](#) alin. (1), al art. 551 alin. (1) și al art. 636 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și al [art. 63](#) alin. (2) din Legea nr. 307/2004 privind exercitarea profesiei de asistent medical și a profesiei de moașă, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Cap. I

Dispoziții generale

Art. 1 - (1) Prezenta hotărâre se aplică medicilor, medicilor dentiști, farmaciștilor, asistenților medicali generaliști și moașelor care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

- sunt cetățeni ai statului român;
- sunt cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;
- sunt soți ai unor cetățeni români, precum și descendenți și ascendenți în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;
- sunt membri de familie ai unui cetățean al unuia dintre statele prevăzute la lit. b), așa cum sunt definiți la [art. 2](#) alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;
- sunt cetățeni ai statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
- sunt beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de unul dintre statele prevăzute la lit. b).

(2) ***** Abrogat prin [H.G. nr. 153/2016](#)**

(3) *În situația în care, pentru oricare dintre profesiile de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, există într-un instrument distinct de drept comunitar alte dispoziții specifice, care privesc în mod direct recunoașterea calificărilor profesionale, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei hotărâri nu se aplică.*

Art. 2 - În sensul prezentei hotărâri, noțiunile de mai jos au următoarea semnificație:

- autoritate competentă** - orice organism sau autoritate autorizat(ă) în mod expres de România, de un alt stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană să elibereze ori să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cererile și să ia deciziile prevăzute de prezenta hotărâre;
- titlu oficial de calificare în profesiile de medic și medic specialist, medic dentist și medic dentist specialist, respectiv farmacist - diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare de medic, de medic specialist și, respectiv, care atestă formarea specifică în medicină generală prevăzută de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare în profesia de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) de o autoritate a unui stat membru al Uniunii Europene, a unui stat aparținând Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat și care certifică formarea profesională dobândită în principal pe teritoriul acestor state;**
- experiență profesională dobândită în profesia de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist sau de moașă - exercitarea efectivă și legală cu normă întreagă sau echivalent parțial a respectivei profesii într-unul din statele prevăzute la lit. a);**
- stagiu de adaptare în profesiile prevăzute la lit. c) - exercitarea profesiei în cauză în unul din statele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b), sub responsabilitatea unui profesionist calificat și însoțită eventual de o formare profesională suplimentară. Stagiul face obiectul unei evaluări;**

c²) probă de aptitudini în profesiile prevăzute la lit. c) - un test referitor la cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale ale solicitantului, efectuat sau recunoscut de autoritățile competente din statul membru gazdă în scopul evaluării aptitudinii solicitantului de a exercita profesia în cauză în acel stat membru;

c³) învățare pe tot parcursul vieții - toate formele de învățământ general, educație și formare profesională, educație non-formală și învățare informală urmate pe tot parcursul vieții, având ca rezultat o îmbunătățire a cunoștințelor, abilităților și competențelor, care pot include etica profesională;

c⁴) card profesional european - un certificat electronic care atestă fie faptul că profesionistul a îndeplinit toate condițiile necesare pentru a presta temporar și ocazional servicii într-un stat membru gazdă, fie recunoașterea calificărilor profesionale pentru stabilirea într-un stat membru gazdă;

d) stat terț - un alt stat decât România, celelalte state membre ale Uniunii Europene, statele aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană;

e) stat membru - un stat membru al Uniunii Europene, un stat aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană.

Art. 2¹) - *Titlurile oficiale de calificare în profesiile de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă eliberate de autoritățile competente ale celorlalte state membre, conform prevederilor Directivei 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) se supun procedurii de recunoaștere în vederea facilitării dreptului de stabilire pe teritoriul României a titularilor acestora.*

**) Art. 2¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Art. 2²) - *(1) Recunoașterea titlurilor oficiale de calificare asigură titularului medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist sau moașă accesul în România la aceeași profesie cu cea pentru care acesta este calificat în statul membru de origine și la exercitarea activităților profesionale pe teritoriul României în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români deținători ai titlurilor oficiale de calificare în profesia respectivă eliberate de autoritățile competente române.*

(2) În sensul alin. (1), profesia pe care titularul dorește să o exercite în România este aceeași cu cea pentru care acesta s-a calificat în statul membru de origine, dacă activitățile profesionale acoperite prin formarea dobândită sunt comparabile.

**) Art. 2² a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Art. 3 - *Titlurile oficiale de calificare în profesiile de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă eliberate de statele terțe persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și recunoscute de autoritățile competente ale unui stat membru se asimilează titlurilor oficiale de calificare, prevăzute la art. 2 lit. b), dacă această primă recunoaștere s-a realizat cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, iar titularul are o experiență profesională în profesia în cauză de minimum 3 ani pe teritoriul statului membru respectiv, certificată de acest stat.*

Art. 4 - *(1) Recunoașterea titlurilor oficiale de calificare de medic și medic specialist, medic dentist și medic dentist specialist, respectiv farmacist obținute în celelalte state membre se face în scop profesional de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Colegiul Medicilor din România, cu Colegiul Medicilor Dentiști din România și cu Colegiul Farmaciștilor din România și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.*

(2) Solicitățile de recunoaștere a titlurilor oficiale de calificare de medic specialist și, respectiv, de medic dentist specialist într-o specialitate care nu este prevăzută de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală sunt analizate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu Colegiul Medicilor din România sau cu Colegiul Medicilor Dentiști din România, după caz. Autoritățile competente române stabilesc domeniul în care solicitantul poate acorda îngrijiri medicale de specialitate și, respectiv, medico-dentare prevăzute în România, precum și titlul profesional corespunzător cu care acesta exercită activitățile profesionale.

Art. 5 - *(1) Recunoașterea titlurilor oficiale de calificare obținute în celelalte state membre în profesiile de asistent medical generalist și de moașă se face în scop profesional de către Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România și se aprobă prin hotărâre a Biroului Executiv al acestuia la propunerea Comisiei naționale pentru recunoașterea calificărilor de asistent medical generalist, de asistent medical și de moașă obținute în Uniunea Europeană, Spațiul Economic European și Confederația Elvețiană.*

(2) Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România își desfășoară activitatea de recunoaștere sub supravegherea și îndrumarea Ministerului Sănătății.

Art. 6 - *(1) Exercițarea profesiei în România, ca urmare a recunoașterii titlurilor oficiale de calificare prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1), se face pe baza documentului de înștiințare a titularului emis în acest sens de Ministerul Sănătății, respectiv de Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, a titlurilor oficiale de calificare recunoscute și cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei respective.*

(2) În vederea facilitării accesului la activitățile profesionale de farmacist și, respectiv, de asistent medical generalist, Colegiul Farmaciștilor din România și Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România eliberează cardul profesional european pentru profesia respectivă în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/983 al Comisiei din 24 iunie 2015 privind procedura de eliberare a cardului profesional european și aplicarea mecanismului de alertă în temeiul Directivei 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6¹) - *(1) Autoritățile competente române prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) adoptă măsurile necesare pentru ca toate cerințele, procedurile și formalitățile prevăzute de Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne ("Regulamentul IMI") să poată fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul acestor autorități și inclusiv prin intermediul punctului de contact unic electronic.*

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru desfășurarea unei perioade de adaptare sau a unei probe de aptitudini.

(3) Ulterior cererii înaintate de profesionist prin mijloace electronice, autoritățile competente pot să solicite copii certificate ale documentelor transmise, numai în cazul în care există îndoieli justificate și atunci când este strict necesar.

(4) Solicitățile de copii certificate prevăzute la alin. (3) nu sunt considerate drept solicitare de documente lipsă.

**) Art. 6¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Art. 7 - Art. 10 - * Abrogate prin H.G. nr. 153/2016**

Art. 11 - (1) *Stagiile de pregătire în specialitate efectuate în alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană de către medicii, medicii dentiști și farmaciștii rezidenți pot fi recunoscute ca pregătire în cadrul rezidențiatului de către Ministerul Sănătății, în cazul în care întrunesc condițiile prevăzute de lege în acest sens.*

(2) Stagiile de pregătire în specialitate efectuate cu aprobarea Ministerului Sănătății de către rezidenți în afara granițelor României, ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene pot fi recunoscute de Ministerul Sănătății ca pregătire de rezidențiat în cazul în care acestea întrunesc cumulativ următoarele condiții:

a) se regăsesc ca module de formare în cadrul curriculumului de pregătire în specialitatea de confirmare ca rezident a celui interesat;
b) pregătirea s-a efectuat în unitățile sanitare, respectiv de învățământ și sub supravegherea cadrelor didactice universitare acreditate în acest sens de statul terț în cauză.

(3) Durata totală a pregătirii prin rezidențiat recunoscută în condițiile alin. (2) nu poate depăși o treime din durata prevăzută pentru specialitatea în cauză de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

Art. 12 - (1) Medicii, medicii dentiști și farmaciștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1), aflați la specializare în alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, pot continua, la cerere, pregătirea de specialitate prin rezidențiat.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), calitatea de rezident se confirmă prin ordin al ministrului sănătății publice, pe baza dovezilor de înmatriculare la specializare eliberate de autoritățile competente ale statului membru în care solicitanții efectuează specializarea.

Art. 12¹*) - *Autoritățile competente prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) încurajează dezvoltarea profesională continuă a medicilor, medicilor dentiști, farmaciștilor, asistenților medicali generaliști și moașelor și se asigură că acești profesioniști au posibilitatea să-și actualizeze cunoștințele, abilitățile și competențele pentru a-și exercita profesia în mod sigur și eficient, în pas cu dezvoltările din domeniul lor profesional.*

**) Art. 12¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Cap. II

Recunoașterea în scop profesional a diplomelor, certificatelor și a altor titluri care atestă calificările în profesia de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană

Secțiunea 1

Recunoașterea pe baza coordonării condițiilor minime de formare în profesia de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă

I. Principiul recunoașterii automate

Art. 13 - (1) Fără a aduce atingere drepturilor câștigate, conform prevederilor prezentei hotărâri, se recunosc titlurile oficiale de calificare de medic care dau acces la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și de medic specialist precum și titlurile oficiale de calificare de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist și de asistent medical generalist, prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 5 - 8, care îndeplinesc condițiile minime de formare stabilite de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și care sunt emise de un alt stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) În vederea recunoașterii automate, titlurile oficiale de calificare prevăzute la alin. (1) trebuie să fie eliberate de autoritățile competente ale statelor membre emitente și însoțite, după caz, de certificatele prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 5 - 8.

(3) Titlurile oficiale de calificare prevăzute la alin. (1), recunoscute de autoritățile competente române, au același efect pe teritoriul României ca și titlurile oficiale de calificare de medic, de medic specialist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist și de asistent medical generalist, eliberate de România.

(4) În ceea ce privește funcționarea unei farmacii care nu face obiectul unor restricții teritoriale, autoritățile competente române pot decide prin excepție de la prevederile alin. (3) să nu dea efect titlurilor de calificare de farmacist prevăzute în anexa nr. 7 și recunoscute în baza prevederilor prezentei hotărâri, pentru înființarea de noi farmacii cu circuit deschis. În sensul aplicării prezentului alineat, farmaciile deschise de mai puțin de trei ani se consideră farmacii noi.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică farmaciștilor ale căror calificări au fost deja recunoscute de către autoritățile competente române în alte scopuri și care au exercitat efectiv și legal activitățile profesionale de farmacist timp de cel puțin trei ani consecutivi în România.

Art. 14 - (1) Titlurile oficiale de calificare prevăzute la art. 13 alin. (1), certificatele însoțitoare, precum și autoritățile competente emitente ale statelor membre sunt prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 5 - 8.

(2) Specializările atestate prin titlurile de calificare de medic specialist prevăzute la art. 13, eliberate de autoritățile sau organismele competente cuprinse în anexa nr. 2, precum și duratele minime de formare și denumirile în vigoare în statele membre în care acestea există sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 15 - Fără a aduce atingere drepturilor câștigate, conform prezentei hotărâri, se recunosc automat ca certificate de medic specialist medicină de familie titlurile oficiale de calificare care atestă formarea specifică în medicină generală prevăzută de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, eliberate de statele membre persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), în vederea exercitării activităților profesionale în regim salarial sau independent, precum și în relație contractuală cu casele de asigurări sociale de sănătate din România.

Art. 16 - Titlurile oficiale de calificare prevăzute la art. 15 sunt cele cuprinse în anexa nr. 4 și întrunesc condițiile minime de formare stabilite de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, pentru calificarea de medic cu formare specifică în medicină generală.

Art. 17 - (1) Fără a aduce atingere drepturilor câștigate de moașe, conform prezentei hotărâri, se recunosc automat titlurile oficiale de calificare de moașă care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și care sunt emise de un alt stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) Titlurile oficiale de calificare de moașă la care se face referire la alin. (1) sunt prevăzute în anexa nr. 9 și beneficiază de recunoaștere

automată în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii:

- a) atestă o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 4.600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică;*
- b) atestă o formare de moașă, pe bază de program integral de cel puțin doi ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 3.600 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut la anexa nr. 8;*
- c) atestă o formare de moașă pe bază de program integral de cel puțin 18 luni, care poate fi exprimată în plus prin echivalentul în credite ECTS, care constă în cel puțin 3.000 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist prevăzut la anexa nr. 8, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alin. (3).*

(3) Certificatul prevăzut la alin. (2) se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de origine. El atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare.

(4) Titlurile oficiale de calificare prevăzute la alin. (1), recunoscute de autoritățile competente române, au același efect pe teritoriul României ca și titlurile oficiale de calificare de moașă eliberate de România.

Art. 18 - Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, în calitate de coordonator național, notifică Comisiei Europene actele normative și administrative pe care România le adoptă în materie de eliberare a titlurilor oficiale de calificare în domeniul reglementat de prezenta hotărâre.

II. Drepturi câștigate generale în profesia de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă

Art. 19 - (1) Fără a aduce atingere drepturilor câștigate specifice profesiilor în cauză, titlurile oficiale de calificare de medic care dau acces la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și de medic specialist, precum și titlurile oficiale de calificare de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă eliberate de statele membre persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), care nu îndeplinesc toate cerințele de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și care atestă o formare începută înainte de datele de referință prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 5 - 9, se recunosc în cazul în care sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale unui stat membru.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) trebuie să ateste că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani anteriori eliberării certificatului.

Art. 20 - *Persoanele care dețin calificarea de "φειδουφ" (felcer) eliberată de Bulgaria înainte de data de 31 decembrie 1999 nu au dreptul de a obține recunoașterea profesională ca medici sau asistenți medicali generaliști, în temeiul prezentei hotărâri.*

Art. 21 - (1) Procedura de recunoaștere prevăzută la art. 19 se aplică și titlurilor oficiale de calificare de medic care dau acces la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurilor oficiale de calificare de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă obținute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, dacă acestea atestă o formare care a început înainte de:

- a) 3 octombrie 1990, în ceea ce privește medicii cu formare de bază, medicii dentiști cu formare de bază, medicii dentiști specialiști, asistenții medicali generaliști, moașele și farmaciștii;
- b) 3 aprilie 1992, în ceea ce privește medicii specialiști.

(2) Titlurile oficiale de calificare prevăzute la alin. (1) conferă titularilor dreptul la exercitarea activităților profesionale pe întregul teritoriu al Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile oficiale de calificare eliberate de autoritățile competente germane prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 5 - 9.

Art. 22 - (1) Fără a aduce atingere drepturilor câștigate specifice medicilor dentiști, se recunosc titlurile oficiale de calificare de medic care dau acces la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile oficiale de calificare de asistent medical generalist, de moașă și de farmacist deținute de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), eliberate de fosta Cehoslovacie sau care certifică o formare începută, pentru Republica Cehă și pentru Slovacia, înainte de 1 ianuarie 1993, în cazul în care autoritățile competente ale unuia dintre aceste două state membre atestă că pe teritoriul lor respectivele titluri oficiale de calificare produc aceleași efecte juridice ca și titlurile cehe și, respectiv, slovace în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de moașă și, de asemenea, la activitățile de farmacist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat, după caz, de autoritățile competente ale Republicii Ceha sau de autoritățile competente ale Slovaciei, prin care se atestă că titularul a exercitat efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul statului respectiv timp de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 23 - (1) Se recunosc titlurile oficiale de calificare de medic care dau acces la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile oficiale de calificare de medic dentist, de medic dentist specialist, de asistent medical generalist, de moașă și de farmacist deținute de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), eliberate de fosta Uniune Sovietică sau care atestă o formare începută:

- a) pentru Estonia, înainte de 20 august 1991;
- b) pentru Letonia, înainte de 21 august 1991;
- c) pentru Lituania, înainte de 11 martie 1990,

în cazul în care autoritățile competente ale unuia dintre aceste 3 state membre atestă că respectivele titluri oficiale de calificare produc pe teritoriul lor aceleași efecte juridice ca și titlurile estoniene, letoniene și, respectiv, lituaniene în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de asistent medical generalist, de moașă și, de asemenea, la activitățile de farmacist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat, după caz, de autoritățile competente ale Estoniei, ale Letoniei sau ale Lituaniei, prin care se atestă că titularul a exercitat efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul statului respectiv timp de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 24 - *(1) Se recunosc titlurile de calificare de medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare de asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, moașă și farmacist eliberate naționalilor statelor membre de fosta Iugoslavie, sau a căror formare a început, pentru Slovenia, înainte de 25 iunie 1991, și, pentru Croația,*

înainte de 8 octombrie 1991, atunci când autoritățile competente ale statelor membre menționate anterior atestă că respectivele calificări sunt recunoscute pe teritoriul lor ca cele pe care acestea le eliberează în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de asistent medical generalist, de moașă și, de asemenea, la activitățile de farmacist prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, precum și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de aceleași autorități competente, prin care se atestă că titularul a exercitat efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul statului respectiv timp de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 25 - (1) Se recunosc ca dovadă suficientă titlurile oficiale de calificare de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă eliberate de statele membre persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și care nu corespund denumirilor prevăzute pentru respectivele state membre în anexele nr. 1, 2 și 4 - 9, dacă acestea sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile sau organismele competente ale statului emitent.

(2) Certificatul la care se face referire la alin. (1) atestă că respectivele titluri oficiale de calificare confirmă o formare desfășurată în conformitate cu prevederile Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și sunt asimilate de statul membru emitent celor a căror denumire este prevăzută în anexele nr. 1, 2 și 4 - 9 pentru acel stat.

Art. 26 - (1) *În cazul în care accesul la una dintre activitățile de farmacist sau exercitarea acestora este condiționat(ă) în România, în afară de posesia unui titlu oficial de calificare prevăzut în anexa nr. 7, de necesitatea unei experiențe profesionale suplimentare, se recunoaște ca dovadă suficientă în acest sens certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine, conform căruia titularul acestuia a exercitat respectivele activități în statul membru de origine pe o perioadă egală.*

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în ceea ce privește experiența profesională de doi ani solicitată de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesi de stat de farmacie deschisă.

III. Drepturi câștigate specifice medicilor specialiști

Art. 27 - Titlurile oficiale de calificare de medic specialist eliberate de statele membre persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), care atestă o formare în specialitate prin program parțial început cel mai târziu la data de 31 decembrie 1983, reglementată în statul membru emitent prin acte cu putere de lege sau acte administrative în vigoare la data de 20 iunie 1975, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat prin care se atestă că titularul s-a consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 28 - (1) Se recunoaște titlul de calificare de medic specialist eliberat de Spania medicilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și care au absolvit o formare în specialitate înainte de 1 ianuarie 1995, chiar dacă aceasta nu îndeplinește cerințele minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, dacă respectivul titlu de calificare este însoțit de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) atestă că deținătorul a promovat proba de competență profesională specifică organizată în cadrul măsurilor excepționale de recunoaștere prevăzute în Decretul regal 1.497/99 în scopul verificării faptului că titularul posedă cunoștințe și competențe de un nivel comparabil cu cele atestate de titlul de medic specialist prevăzut pentru Spania în anexele nr. 2 și 3.

Art. 28¹ - *Se recunosc calificările de medic specialist obținute în Italia și enumerate la anexele nr. 2 și 3 medicilor care și-au început formarea de specialist după 31 decembrie 1983 și înainte de 1 ianuarie 1991, chiar dacă formarea respectivă nu îndeplinește toate cerințele minime de formare în specialitate prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția ca respectivele calificări să fie însoțite de un certificat emis de autoritățile competente italiene care să ateste că medicul în cauză a exercitat efectiv și legal în Italia activitățile de medic specialist, în același domeniu de specialitate, timp de cel puțin șapte ani consecutivi în cei zece ani care preced emiterea certificatului.*

**) Art. 28¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Art. 29 - (1) În cazul în care România abrogă actele normative sau administrative cu privire la eliberarea unuia dintre titlurile oficiale de calificare de medic specialist prevăzute pentru România în anexa V, pct. 5.1.2 și 5.1.3 la Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, și acordă drepturi câștigate titularilor, cetățeni români, va acorda aceleași drepturi câștigate și persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) în cazul în care titlurile oficiale de calificare în specialitatea respectivă ale acestora au fost eliberate anterior datei la care România sistează eliberarea titlului respectiv.

(2) Datele la care alte state membre au abrogat acte cu putere de lege sau acte administrative cu privire la eliberarea unuia dintre titlurile oficiale de calificare de medic specialist sunt prevăzute în anexa nr. 3.

IV. Drepturi câștigate specifice medicilor cu formare specifică în medicină generală

Art. 30 - (1) *Constituie drept dobândit specific medicilor generaliști dreptul de a furniza servicii de medicină de familie în cadrul sistemului public de asigurări sociale de sănătate din România fără ca medicul în cauză să dețină titlul de calificare de medic specialist medicină de familie sau un titlu de medic specialist asimilat acestuia.*

(2) *În înțelesul alin. (1) prin titlu de medic specialist asimilat titlului de medic specialist medicină de familie se înțelege titlul de medic specialist medicină generală, precum și titlul de medic specialist medicină generală/medicină de familie.*

(3) *Beneficiază de prevederile alin. (1) medicii prevăzuți la art. 73 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare, precum și medicii confirmați specialiști în specialitatea medicină generală adulți sau în specialitatea medicină generală copii și care întrunesc una din condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1).*

(4) *Dreptul prevăzut la alin. (1) se certifică de Ministerul Sănătății, la cerere, în vederea accesului la profesie într-un alt stat membru.*

(5) *Se recunosc certificatele eliberate de autoritățile competente ale statelor membre persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), care atestă drepturile dobândite ale titularului de a exercita activitățile de medic generalist în cadrul sistemului național de securitate socială al statului membru emitent, la data de referință și fără titlul de calificare care atestă formarea specifică în medicină generală prevăzut pentru acest stat în anexa nr. 4.*

(6) *Certificatele prevăzute la alin. (5), recunoscute de către autoritățile competente române, produc aceleași efecte în ceea ce privește furnizarea serviciilor de medicină de familie în cadrul sistemului public de asigurări sociale de sănătate din România ca și certificatul de medic specialist medicină de familie eliberat de Ministerul Sănătății.*

V. Drepturi câștigate specifice medicilor dentiști

Art. 31 - (1) *În vederea exercitării activităților profesionale de medic dentist cu titlurile prevăzute în anexa nr. 5, se recunosc titlurile oficiale de calificare de medic eliberate de Italia, Spania, Austria, Republica Cehă, Slovacia și România persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) care și-au început formarea de medic până la data de referință prevăzută în această anexă pentru statul respectiv, însoțite de un atestat eliberat de autoritățile competente ale celui stat membru.*

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să certifice îndeplinirea următoarelor două condiții cumulative:

a) titularul acestuia s-a consacrat, în statul membru emitent, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, exercitării activităților de medic dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, pentru o perioadă de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data de eliberare a atestatului;

b) titularul acestuia este autorizat să exercite aceste activități în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut în anexa nr. 5 pentru statul membru emitent.

(3) Excepție de la condiția de experiență profesională de minimum 3 ani prevăzută la alin. (2) lit. a) fac cei care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani atestate de autoritățile competente ale statului membru respectiv ca fiind echivalente formării medicului dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică și titlurilor oficiale de calificare de medic eliberate de fosta Cehoslovacie, în cazul în care titularii acestora doresc să exercite profesia de medic dentist în România. Aceste titluri de calificare beneficiază de aceleași condiții de recunoaștere ca și titlurile de calificare eliberate de Republica Cehă și Slovacia.

Art. 32 - (1) În vederea exercitării activităților profesionale de medic dentist, se recunosc titlurile oficiale de calificare de medic eliberate de Italia persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) care și-au început formarea universitară de medic după data de 28 ianuarie 1980 și cel târziu la data de 31 decembrie 1984, însoțite de un atestat eliberat de autoritățile competente italiene.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să certifice îndeplinirea următoarelor 3 condiții cumulative:

a) titularul acestuia a promovat proba de aptitudini specifică organizată de autoritățile competente italiene în scopul verificării faptului că titularul posedă cunoștințe și competențe de un nivel comparabil cu cele ale titularilor titlului oficial de calificare prevăzut pentru Italia în anexa nr. 5;

b) titularul acestuia s-a consacrat, în Italia, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, exercitării activităților de medic dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, pe o perioadă de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data de eliberare a atestatului;

c) titularul este autorizat să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului oficial de calificare prevăzut pentru Italia în anexa nr. 5, activitățile de medic dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

(3) Excepție de la condiția probei de aptitudini prevăzute la alin. (2) lit. a) fac persoanele care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani, atestate de autoritățile competente ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

(4) Persoanele care și-au început formarea universitară de medic după data de 31 decembrie 1984 sunt asimilate celor prevăzute la alin. (3), în cazul în care efectuarea studiilor cu durată minimă de 3 ani a început anterior datei de 31 decembrie 1994.

Art. 32¹*) - *În ceea ce privește titlurile oficiale de calificare de medic dentist, se recunosc astfel de titluri în conformitate cu art. 13 în cazurile în care solicitanții au început formarea lor la 18 ianuarie 2016 sau înainte de această dată.*

*) Art. 32¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.

Art. 32²*) - (1) *În vederea exercitării activităților profesionale de medic dentist, se recunosc titlurile de calificare de medic eliberate în Spania profesioniștilor care și-au început formarea medicală universitară între 1 ianuarie 1986 și 31 decembrie 1997, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente.*

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) confirmă că sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) titularul a absolvit cel puțin trei ani de studii, certificate de autoritățile competente spaniole ca fiind echivalente cu formarea de medic dentist prevăzută de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare;

b) titularul a exercitat, în Spania, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activitățile de medic dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

c) titularul în cauză este autorizat să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Spania în anexa nr. 5, activitățile de medic dentist prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare.

*) Art. 32² a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.

VI. Drepturi câștigate specifice asistenților medicali generaliști

Art. 33 - În cazul în care normele generale privind drepturile câștigate se aplică asistenților medicali generaliști, activitățile prevăzute la art. 19 și 21 - 25 trebuie să se fi exercitat cu deplină responsabilitate pentru planificarea, organizarea și administrarea îngrijirilor de sănătate acordate pacientului.

Art. 34 - Se recunosc titlurile de calificare de asistent medical generalist care:

a) au fost eliberate în Polonia pentru asistenții medicali generaliști care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare;

b) sunt atestate de o diplomă de "licență" obținută pe baza unui program special de revalorizare descris:

(i) la art. 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical generalist și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, poz. 885, și din 2007, nr. 176, poz. 1.237) și în Regulamentul ministrului sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate ale învățământului pentru asistenți medicali generaliști și moașe, titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final - matura) și sunt absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale

sanitare care formează asistenți medicali generaliști și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1.170, și din 2010 nr. 65, poz. 420); sau

(ii) la art. 52.3 pct. 2 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical generalist și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1.039) și în Regulamentul ministrului sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru asistenți medicali generaliști și moașe titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final - matura) și absolvenți ai unei școli sanitare de nivel secundar sau postsecundar care formează asistenți medicali generaliști și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770), cu scopul de a verifica dacă asistentul medical generalist în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al asistenților medicali generaliști titulari ai calificărilor enumerate pentru Polonia la anexa nr. 8.

Art. 35 - În ceea ce privește calificarea românească de asistent medical generalist, se aplică numai următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților statelor membre care au fost formați ca asistenți medicali generaliști în România și a căror calificare nu îndeplinește cerințele minime de formare stabilite de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, se recunosc drept suficiente următoarele titluri de calificare de asistent medical generalist, cu condiția ca titlurile respective să fie însoțite de un certificat care să ateste că titularii, naționali ai unui stat membru, au exercitat efectiv și legal activitățile de asistent medical generalist în România, cu asumarea deplină a responsabilității pentru planificarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacienților, pentru o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul celor cinci ani care preced data eliberării certificatului:

a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist cu studii postliceale absolvite în cadrul unei școli postliceale, atestând o formare începută înainte de 1 ianuarie 2007;

b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii universitare de scurtă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003;

c) Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii universitare de lungă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003.

VII. Drepturi câștigate specifice moașelor

Art. 36 - În cazul titlurilor oficiale de calificare de moașă eliberate de statele membre persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), care îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, dar care, potrivit prevederilor art. 17, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională prevăzut la art. 17 alin. (3), se recunosc, ca dovadă suficientă, titlurile de calificare de moașă eliberate de respectivele state înainte de data de referință prevăzută în anexa nr. 9, însoțite de un certificat care atestă că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin 2 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 36^{*)} - Se recunosc automat titlurile oficiale de calificare de moașă eliberate de statele membre, în cazul în care titularul și-a început formarea înainte de 18 ianuarie 2016, iar condiția de admitere pentru această formare a fost de zece ani de învățământ general sau un nivel echivalent pentru tipul I de formare sau finalizarea unei formări de asistent medical generalist, atestată prin titlul de calificare prevăzut la anexa nr. 8, înainte de a începe o formare de moașă care intră sub incidența tipului II de formare.

**) Art. 36¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Art. 37 - Prevederile art. 36 se aplică și persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) ale căror titluri oficiale de calificare de moașă atestă o formare dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania și care îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, dar, potrivit prevederilor art. 17, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională prevăzut la art. 17 alin. (3), în cazul în care aceste titluri atestă o formare începută înainte de data de 3 octombrie 1990.

Art. 38 - Se recunosc titlurile de calificare de moașă care:

a) au fost eliberate în Polonia pentru moașele care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare;

b) sunt atestate de o diplomă de licență care a fost obținută pe baza unui program special de revalorizare descris:

(i) la art. 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, poz. 885, și din 2007, nr. 176, poz. 1.237) și în Regulamentul ministrului sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru moașe și asistenți medicali generaliști titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final - matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali generaliști și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1.170, și din 2010 nr. 65, poz. 420); sau

(ii) la art. 53.3 pct. 3 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011, nr. 174, poz. 1.039) și în Regulamentul ministrului sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru moașe și asistenți medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final - matura) și absolvenți ai unei forme de învățământ secundar sanitar sau postsecundar care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770), cu scopul de a verifica dacă moașa în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al moașelor titulare ale calificărilor enumerate pentru Polonia, la anexa nr. 9.

Art. 39 - În ceea ce privește titlurile românești de calificare ca moașă, se aplică doar următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca moașă (asistent medical obstetrică-ginecologie) au fost acordate de către România înainte de data aderării la Uniunea Europeană și care nu satisfac cerințele minime în materie de formare prevăzute de Directiva 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare, statele membre recunosc titlurile oficiale de calificare menționate ca fiind suficiente pentru îndeplinirea activităților de moașă, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care specifică faptul că titularii au exercitat în mod efectiv și legal activități de moașă în România, pentru cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced eliberarea certificatului.

Art. 39^{1*)} - Drepturile dobândite ca moașă nu se aplică următoarelor calificări obținute în Croația înainte de 1 iulie 2013: visa medicinska

sestra gine-kolosko-opstetrickog smjera (asistentă medicală obstetrică-ginecologie), medicinska sestra ginekolosko-opstetrickog smjera (infirmieră obstetrică-ginecologie), visa medicinska sestra primaljskog smjera (asistentă medicală cu diplomă de moașă), medicinska sestra primaljskog smjera (infirmieră cu diplomă de moașă), ginekolosko-opstetricka primalja (moașă obstetrică-ginecologie) și primalja (moașă).

**) Art. 39¹ a fost introdus prin H.G. nr. 153/2016 de la data de 22 martie 2016.*

Secțiunea a 2-a

Excepții în cazul cărora se aplică principiile Regimului general de recunoaștere a calificărilor profesionale

I. Domeniu de aplicare

Art. 40 - (1) Regimul general de recunoaștere a calificărilor profesionale prevăzut de [Legea nr. 200/2004](#) privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, se aplică medicilor, medicilor dentiști, farmaciștilor, asistenților medicali generaliști și moașelor, care, dintr-un motiv special și excepțional, la data solicitării recunoașterii calificării, nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 13 - 39.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, farmaciștii, asistenții medicali generaliști și moașele, în cazul în care persoana respectivă nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la art. 19, 21 - 25, 27 - 29 și 31 - 39;

b) medicii, medicii dentiști, farmaciștii, asistenții medicali și moașele care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexele nr. 1, 5 și 7 - 9; regimul general de recunoaștere a calificărilor profesionale se aplică fără a se aduce atingere prevederilor art. 13 alin. (1) - (3), precum și ale art. 19, 21 - 25 și 27 - 29 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză;

c) asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa nr. 8, în cazul în care persoana respectivă solicită recunoașterea profesională în România, unde activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist;

d) asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care persoana respectivă solicită recunoașterea profesională în România, unde activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa nr. 8;

e) persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3.

II. Măsuri compensatorii

Art. 41 - În condițiile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare, au posibilitatea să aleagă între un stagi de adaptare și o probă de aptitudini persoanele care se află în următoarele situații:

a) asistenții medicali, moașele și farmaciștii care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexele nr. 7 - 9;

b) asistenții medicali generaliști, asistenții medicali specializați care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa nr. 8, precum și asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate în România de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist.

Art. 42 - Prin derogare de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege una dintre măsurile compensatorii prevăzute la art. 41, trebuie să susțină o probă de aptitudini persoanele care se află în următoarele situații:

a) medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, farmaciștii, asistenții medicali generaliști și moașele, în cazul în care persoana respectivă nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la art. 19, 21 - 25, 27 - 29 și 31 - 39;

b) medicii și medicii dentiști care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexele nr. 1 și 5;

c) asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate în România de asistenți medicali generaliști sau de asistenți medicali specializați care dețin un titlu de calificare de specialist dobândit ulterior formării care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa nr. 8;

d) persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3.

Art. 43 - Metodologia de organizare și desfășurare a stagiului de adaptare și a probei de aptitudini, inclusiv statutul persoanei care urmează măsura compensatorie, se stabilesc, în conformitate cu normele Uniunii Europene, de Ministerul Sănătății Publice cu avizul Colegiului Medicilor din România, Colegiului Medicilor Dentiști din România, Colegiului Farmaciștilor din România și, respectiv, al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice.

Art. 44 - În cazul în care calificarea profesională a solicitantului aflat în situațiile prevăzute la art. 41 și 42 întrunește criteriile stabilite prin platforme comune adoptate în vederea facilitării recunoașterii mutuale a calificărilor profesionale, măsura compensatorie nu se aplică.

Cap. III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 45 - Recunoașterea titlurilor oficiale de calificare de medic, de medic specialist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de statele membre ale Uniunii Europene, de statele aparținând Spațiului Economic European, precum și de Confederația Elvețiană, se efectuează indiferent dacă formarea a fost dobândită în totalitate sau în parte pe teritoriul acestor state.

Art. 46 - În cazul în care titlurile oficiale de calificare de medic, medic specialist, medic dentist, medic dentist specialist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, eliberate de un alt stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), nu îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta hotărâre pentru a fi recunoscute, autoritățile competente române vor analiza cunoștințele de specialitate și competențele atestate de aceste titluri, precum și experiența solicitantului,

comparativ cu cerințele de calificare și cunoștințe prevăzute de legea română.

Art. 47 - (1) În cazurile în care nu se poate face dovada experienței profesionale de 3 ani, prevăzută la art. 3, titlurile oficiale de calificare de medic, de medic specialist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, obținute în afara granițelor statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state ale Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene și recunoscute de unul dintre aceste state, sunt analizate de autoritățile competente române, pe baza copiilor documentelor respective autentificate legal.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), se analizează și formarea complementară și/sau experiența profesională însoțită de către cel interesat într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană ori în afara granițelor acestora.

(3) Dacă în urma analizei comparative se constată că abilitățile și cunoștințele atestate de aceste titluri corespund numai parțial cerințelor de calificare și cunoștințelor prevăzute de legea română, autoritățile competente române pot solicita persoanei interesate să facă dovada îndeplinirii tuturor acestor cerințe.

Art. 48 - (1) În termen de o lună de la primirea cererii de recunoaștere a calificării și de autorizare a exercitării profesiei, Ministerul Sănătății Publice confirmă primirea și, după caz, înștiințează solicitantul cu privire la documentele necesare completării dosarului.

(2) Procedura de examinare a cererilor de recunoaștere a calificării și de autorizare a exercitării profesiei se finalizează în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către solicitant. Termenul poate fi extins cu o lună în cazurile prevăzute la art. 40 - 44.

Art. 49 - (1) Decizia de respingere a cererii de recunoaștere a calificării și de autorizare a exercitării profesiei, în baza prezentei hotărâri, va cuprinde motivele întemeiate care au dus la respingere.

(2) Deciziile autorităților competente române cu privire la recunoașterea calificărilor prevăzute de prezenta hotărâre pot fi contestate la instanțele de contencios administrativ.

(3) Nesoluționarea cererilor de recunoaștere a calificării și de autorizare a exercitării profesiei în termenele prevăzute de lege poate fi atacată în instanțele de contencios administrativ.

Art. 50 și Art. 51 - * Abrogate prin [H.G. nr. 153/2016](#)**

Art. 52 - Anexele nr. 1 - 17 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 53 - Prevederile prezentei hotărâri se completează cu dispozițiile [Legii nr. 200/2004](#) privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 54 - (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prevederile Hotărârii Guvernului nr. 970/2004 privind regimul calificărilor în profesiile de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, dobândite în afara granițelor României, nu se mai aplică cu privire la statele membre ale Uniunii Europene și statele aparținând Spațiului Economic European.

(2) Prevederile prezentei hotărâri se aplică cu privire la Confederația Elvețiană de la data la care va intra în vigoare decizia prin care se introduce Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale în Acordul dintre Confederația Elvețiană, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor.

(3) Până la data la care se face referire la alin. (2) se aplică pentru Confederația Elvețiană prevederile Hotărârii Guvernului nr. 970/2004.

(4) La data intrării în vigoare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale în Acordul dintre Confederația Elvețiană, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor, prezenta hotărâre se completează în mod corespunzător.

Art. 55 - [Hotărârea](#) Guvernului nr. 970/2004 privind regimul calificărilor în profesiile de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, dobândite în afara granițelor României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 și 710 bis din 5 august 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 17 - (1) Cetățenii Confederației Elvețiene, posesori ai unei diplome, certificat sau ai unui alt titlu de medic prevăzut în anexa nr. 1, care doresc să obțină în România una dintre specialitățile prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, care nu este prevăzută în anexa nr. 3 sau nu este prevăzută pentru statul membru de origine ori de proveniență al solicitantului în anexa nr. 3, vor îndeplini condițiile de formare prevăzute de normele în vigoare pentru specialitatea respectivă.

(2) Evaluarea pregătirii profesionale a persoanelor prevăzute la alin. (1) se face pe baza documentelor din care rezultă:

a) perioadele de formare atestate de diplome, certificate sau alte titluri de formare eliberate de statul membru de origine sau de proveniență.

Acestea se recunosc ca stagii de pregătire în specialitate dacă corespund celor prevăzute de legislația română în vigoare pentru specialitatea respectivă;

b) experiența profesională însoțită de solicitant;

c) pregătirea complementară și formarea medicală continuă a acestuia.

(3) În termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet de către cel interesat, Ministerul Sănătății Publice informează solicitanții cu privire la durata și conținutul perioadei de pregătire complementară în specialitate, care urmează a fi efectuată.

(4) Pregătirea complementară în specialitate se efectuează în unități sanitare acreditate în care se desfășoară învățământ postuniversitar medical și sub îndrumarea unui coordonator de rezidențiat în specialitatea respectivă.

(5) Medicul aflat în pregătire complementară are atribuțiile medicului rezident și poate beneficia, pentru această perioadă, de contract individual de muncă pe durată determinată.

(6) Recunoașterea calificării de medic specialist se face prin ordin al ministrului sănătății publice, pe baza evaluării formării însoțite de medic pe perioada de pregătire complementară în specialitate, efectuată de către coordonatorul de rezidențiat în specialitatea în care s-a făcut pregătirea, și a evaluării efectuate conform prevederilor alin. (2)."

2. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 38 - (1) Cetățenii Confederației Elvețiene, posesori ai unei diplome, certificat sau ai altui titlu de medic dentist, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană, conform normelor Uniunii Europene, care doresc să obțină în România certificatul de medic dentist specialist ce atestă o specializare în domeniul medicinei dentare, prevăzută de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, titlul de medic dentist specialist care nu se eliberează în statul membru de origine sau de proveniență al solicitanților vor îndeplini condițiile de formare prevăzute de normele în vigoare pentru specialitatea respectivă.

(2) Evaluarea pregătirii profesionale a solicitanților se face pe baza perioadelor de formare atestate de diplome, certificate sau de alte titluri de formare eliberate de statul membru de origine sau de proveniență, dacă aceste perioade corespund celor prevăzute de normele românești în vigoare

pentru specialitatea respectivă. În aceste situații se vor lua în considerare și experiența profesională, formarea complementară și formarea continuă a solicitantului în domeniul medicinei dentare.

(3) În urma evaluării efectuate pe baza diplomelor, certificatelor și titlurilor prezentate de către solicitant și luând în considerare experiența profesională, formarea complementară și formarea continuă a acestuia în domeniul medicinei dentare, Ministerul Sănătății Publice informează solicitantul cu privire la durata și conținutul perioadei de pregătire complementară în specialitate ce urmează a fi efectuată.

(4) Decizia autorităților competente române în aceste situații este adusă la cunoștința solicitantului în termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet de cel interesat.

(5) Pregătirea complementară în specialitate se efectuează în unități sanitare acreditate în care se desfășoară învățământ postuniversitar medico-dentar și sub îndrumarea unui coordonator de rezidențiat în specialitatea respectivă.

(6) Medicul dentist aflat în pregătire complementară are atribuțiile medicului dentist rezident și poate beneficia pe această perioadă de contract individual de muncă pe durată determinată.

(7) Recunoașterea calificării de medic dentist specialist se face prin ordin al ministrului sănătății publice, pe baza evaluării formării însușite de medicul dentist pe perioada de pregătire complementară în specialitate, efectuată de către coordonatorul de rezidențiat în specialitatea medico-dentară în care s-a făcut pregătirea, și a evaluării efectuate conform prevederilor alin. (2)."

3. După alineatul (2) al articolului 52 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

"(2¹) Data de implementare a Directivei nr. 85/432/CEE în Confederația Elvețiană este 1 iunie 2002."

4. După articolul 64 se introduce un nou articol, articolul 64¹, cu următorul cuprins:

"Art. 64¹ - Data de implementare a Directivei nr. 77/453/CEE în Confederația Elvețiană este 1 iunie 2002."

5. După articolul 77 se introduce un nou articol, articolul 77¹, cu următorul cuprins:

"Art. 77¹ - Data de implementare a Directivei nr. 80/154/CEE și a Directivei nr. 80/155/CEE în Confederația Elvețiană este 1 iunie 2002."

6. Anexele nr. 1 - 8 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004 se înlocuiesc cu anexele nr. 10 - 17 la prezenta hotărâre.

*

Prezenta hotărâre transpune integral prevederile referitoare la recunoașterea titlurilor oficiale de calificare de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și, respectiv, moașă, cuprinse în Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 255 din 30 septembrie 2005, precum și prevederile Directivei 2006/100/CE pentru adaptarea unor directive din domeniul liberei circulații a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 363 din 20 decembrie 2006.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

Departamentul pentru Afaceri Europene,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

Anexa Nr. 1

Titluri de calificare de bază în medicină

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	Diplôme de "médecin"/Master in de geneeskunde ^[1]	- Les universités/ De universiteiten		20.12.1976
		- Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/ De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "магистър" по Медицина и професионална	- Университет ^[2]		1.1.2007

	квалификация "Магистър-лекар"			
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	[2]	1.5.2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	- Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og	20.12.1976
			- Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	- Zeugnis über die Ärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		20.12.1976
	- Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war			
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	- Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου,		1.1.1981
		- Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		
España	Título de Licenciado en Medicina ^[3]	- Ministerio de Educación y Cultura - El rector de una Universidad		1.1.1986
Hrvatska	Diploma "doktor medicine/doktorica medicine"	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		01.07.2013
France	Diplôme de fin de deuxième cycle des études médicales ^[3]	Universités		20.12.1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all' esercizio della medicina e chirurgia	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20.12.1976
Magyarország	Általános orvos oklevél	Egyetem		1.5.2004

	(doctor medicinae universae, abbrev.: dr. med. univ.)			
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1.5.2004
Nederland	Getuigsschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20.12.1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr. med. univ.) ^[4]	1. Medizinische Fakultät einer Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem "lekarza"	- 1. Akademia Medyczna - 2. Uniwersytet Medyczny - 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1.5.2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Certificado emitido pela Ordem dos Medicos ^[2]	1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor medicine/doktorica medicine"	Univerza		1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor medicíny" ("MUDr.")	Vysoká škola		1.5.2004
Suomi/Finland ^[5]	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	- Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet - Itä-Suomen yliopisto - Oulun yliopisto - Tampereen yliopisto - Turun yliopisto		1.1.1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976
Ísland	Embættispróf í læknisfræði, candidatus medicinae (cand. med.)	Háskóli Íslands	Vottorð um viðbótarnám (kandidatsár) útgefið af Heilbrigðis-og tryggingamála-ráðuneytinu	1.1.1994
Liechtenstein	The diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present Annex	Competent authorities	Certificate on the completed practical training issued by the competent authorities	1.5.1995
Norge	Vitnemål for fullført grad candidata/candidatus medicinae, short form cand. med.	Medisinsk universitetsfakultet	Bekreftelse på praktisk tjeneste som lege utstedt av kompetent offentlig myndighet	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei JO C 129 of 19.5.2010, p. 3

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 of 19.5.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 322 of 17.12.2008, p. 8

[4] Comunicarea Comisiei JO C 377 of 14.12.2010, p. 10

[5] Comunicarea Comisiei JO C 367 of 16.12.2011, p. 5

Anexa Nr. 2

Titluri de calificare ca medic specialist

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
België/Belgique/Belgie	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20.12.1976
България	Свидетелство за призната специалност	Университет ^[1]	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20.12.1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1.1.1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1.1.1986
France ^[1]	1. Certificat d'études spécialisées de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié accompagnée du diplôme d'Etat de docteur en médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou diplôme d'études spécialisées complémentaires qualifiant de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 4. Universités	20.12.1976
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1.07.2013
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20.12.1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	"Sertifikāts" - kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1.5.2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20.12.1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	- Medische Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der	20.12.1976

		Geneeskunst - Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie (SGRC) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ^[2]	
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1.1.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal ^[1]	Titulo de especialista	Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publice	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	1. Slovenská zdravotnícka univerzita 2. Univerzita Komenského v Bratislave 3. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach ^[3]	1.5.2004
Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet 2. Itä-Suomen yliopisto ^[4] 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of training	Postgraduate Medical Education and Training Board ^[5]	20.12.1976
Ísland	Sérfræðileyfi	Heilbrigðis-og tryggingamálaráðuneyti	1.1.1994
Liechtenstein	The diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present Annex	Competent authorities	1.5.1995
Norge	Spesialistgodkjenning	Den norske lægeforening	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2010, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei Notificarea titlurilor de calificare de medic specialist și de medic generalist cu formare specifică în medicină generală JO C 165 din 19.07.2007, p. 13

[3] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[4] Comunicarea Comisiei JO C 129 din 19.5.2010, p. 3

[5] Comunicarea Comisiei JOC 279 din 19.11.2009, p. 1

Anexa Nr. 3

Titlurile cursurilor de formare la medicină specializată

	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
	Durata minimă de formare: 3 ani	Durata minimă de formare: 5 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/ België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie ^[1]	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a intenzivní medicína ^[3]	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi ^[2]
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésie-réanimation ^[2]	Chirurgie générale

Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Kirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicina	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/ Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/ Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery
Ísland	Svæfinga - og gjörgæslulæknisfræði	Skurðlækningar
Liechtenstein	Anästhesiologie	Chirurgie
Norge	Anestesiologi	Generell kirurgi

[1] Comunicarea Comisiei, JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei, JO C 114 din 19.5.2009, p. 1V

[3] Comunicarea Comisiei, JO 183 din 24.06.2011, p. 1

Țara	Neurochirurgie	Obstetrică și ginecologie
	Durata minimă de pregătire: 5 ani	Durata minimă de pregătire: 5 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/ België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie - obstétrique/ Gynaecologie - verloskunde ^[1]
България	Неврохирургия	Акушерство и гинекология ^[2]
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi ^[2]	Gynækologi og obstetrik ^[2]
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique
Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική - Γυναικολογία
Latvija	Neirokirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie - obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurģija	Ostetricija u Ġinekoloģija
Nederland	Neurochirurgie	Obstetrie en Gynaecologie ^[3]
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodnictvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/ Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi

United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Ísland	Taugaskurðlækningar	Fæðingar - og kvenlækningar
Liechtenstein	Neurochirurgie	Gynäkologie und Geburtshilfe
Norge	Nevrokirurgi	Fødselshjelp og kvinnesykdommer

[1] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

Țara	Medicină internă	Oftalmologie
	Durata minimă de formare: 5 ani	Durata minimă de formare: 3 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin*) ^[1]	Oftalmologi ^[1]
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/ Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology
Ísland	Lyflækningar	Augnlækningar
Liechtenstein	Innere Medizin	Augenheilkunde
Norge	Indremedisin	Øyesykdommer

Datele abrogate în sensul art. 27(3):

*) 1 Ianuarie 2004

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009 p. 1

Țara	Otorinolaringologie	Pediatrie
	Durata minimă de formare: 3 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric
България	Ушно-носно-гърлени болести	Педиатрия ^[1]
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi ^[1]	Pædiatri ^[1]
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie et chirurgie cervico-faciale ^[1]	Pédiatrie
Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija

Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/ Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/ Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics
Ísland	Háls-, nef- og eyrnalækningar	Barnalækningar
Liechtenstein	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinderheilkunde
Norge	Øre-nese-halssykdommer	Barnesykdommer

[1] Comunicarea Comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

Țara	Medicină respiratorie	Urologie
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Pneumologie a ftizeologie ^[1]	Urologie
Danmark	Intern medicin: lungesygdomme ^[2]	Urologi ^[2]
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
France	Pneumologie	Chirurgie urologique ^[2]
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία - Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/ Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology
Ísland	Lungnalækningar	Þvágfæraskurðlækningar
Liechtenstein	Pneumologie	Urologie
Norge	Lungesykdommer	Urologi

[1] Comunicarea Comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

	Ortopedie	Anatomie Patologică
	Durata minimă de formare: 5 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologie ^[4]
Danmark	Orthopædisk kirurgi	Patologisk anatomi og cytology ^[1]
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology ^[2]
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία - Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia és traumatológia ^[3]	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/ Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Ísland	Bæklunarskurðlækningar	Vefjameinafræði
Liechtenstein	Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Norge	Ortopedisk kirurgi	Patologi

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Corrigendum la Directive 2005/36/EC. JO L 93 din 4.4.2008, p. 28

[3] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[4] Comunicarea Comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

	Neurologie	Psihiatrie
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie, particulièrement de l'adulte/Psychiatrie, meer bepaald in de volwassenpsychiatrie ^[1]
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi ^[2]	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
Ireland	Neurology	Psychiatry

Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie (und Psychotherapeutische Medizin)[¹]
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry
Ísland	Taugalækningar	Geðlækningar
Liechtenstein	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Norge	Nevrologi	Psykiatri

[¹] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[²] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

	Radiologie diagnostică	Radioterapie
	Durată minimă de formare: 4 ani	Durată minimă de formare: 4 ani
Tara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/ Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiology[¹]	Klinisk Onkologi[¹]
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική - Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie option oncologie radiothérapique[¹]
Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Radiologie[²]	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology
Ísland	Geislagreining	
Liechtenstein	Medizinische Radiologie/Radiodiagnostik	Medizinische Radiologie/Radio- Onkologie

Norge	Radiologi	
[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1		
[2] Comunicarea Comisiei JO C 129 din 19.05.2010, p. 3		
	Chirurgie plastică	Biologie Clinică
	Durată minimă de formare: 5 ani	Durată minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна и естетична хирургия ^[4]	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktivkirurgia	Laborimeditiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	^[1]
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery (1)	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische, Ästhetische und Rekonstruktive Chirurgie ^[2]	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica, estética e reconstitutiva ^[3]	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică - microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkikirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	
Ísland	Lýtalækningar	
Liechtenstein	Plastische- und Wiederherstellungschirurgie	
Norge	Plastikkirurgi	

[1] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. JO L 93 din 4.4.2008, p. 28

[2] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[4] Comunicarea Comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

	Microbiologie-bacteriologie	Biochimie
	Durată minimă de formare: 4 ani	Durată minimă de formare: 4 ani
Țara		
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		

Ελλάς	- Ιατρική Βιοπαθολογία ^[2] - Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijologija	Patoloģija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie*) ^[1]
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology
Ísland	Sýklafræði	Klinísk lífefnafræði
Liechtenstein		
Norge	Medisinsk mikrobiologi	Klinisk kjemi

Datele de abrogare în sensul art. 27(3):

*) 4 Aprilie 2000

[1] Comunicarea Comisiei JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

[2] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. JO L 93 din 4.4.2008, p. 28

	Imunologie	Chirurgie Toracică
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 5 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax*)
България	Клинична имунология ^[1]	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Hrudní chirurgie ^[3]
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi ^[1]
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		- Chirurgia toracica ^[4] - Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészeti
Malta	Immunoloģija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	Thoraxchirurgie ^[2]
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej

Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgia toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt-och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery
Ísland	Ónæmisfræði	Brjóstholsskurðlækningar
Liechtenstein	Allergologie und klinische Immunologie	Herz-und thorakale Gefässchirurgie
Norge	Immunologi og transfusjonsmedisin	Thoraxkirurgi

Datele de abrogare în sensul art. 27(3).

*) 1 Ianuarie 1983.

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

[4] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. JO L 93 din 4.4.2008, p. 28

Țara	Chirurgie Pediatrică	Chirurgie vasculară
	Durata minimă de formare: 5 ani	Durata minimă de formare: 5 ani
Titlu	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/ Bloedvatenheelkunde*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi[1]
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekebészeti	Érsebészeti
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinder- und Jugendchirurgie[2]	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	AngologiaChirurgia vascular[1]
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	
Ísland	Barnaskurðlækningar	Æðaskurðlækningar
Liechtenstein	Kinderchirurgie	
Norge	Barnekirurgi	Karkirurgi

Datele de abrogare în sensul art. 27(3):

*) 1 Ianuarie 1983.

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

Cardiologie	Gastroenterologie
-------------	-------------------

	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie ^[1] ^[4]
България	Кардиология	Гастроентерология*)
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Intern medicin: kardiologi ^[2]	Intern medicin: gastroenterology og hepatologi ^[2]
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Cardiologie et maladies vasculaires ^[2]	Gastro-entérologie et hépatologie
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjologija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Maag-darm-leverziekten ^[3]
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastrenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology
Ísland	Hjartalækningar	Meltingarlækningar
Liechtenstein	Kardiologie	Gastroenterologie
Norge	Hjertesykdommer	Fordøyelsesykdommer

*) până la data de 14 Septembrie 2010.

[1] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

[4] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. OJ L 93 din 4.4.2008, p. 28

	Reumatologie	Hematologie generală
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Клинична хематология ^[3]
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Intern medicin: reumatologi ^[1]	Intern medicin: hæmatologi ^[1]
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία

Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Hematológia ^[2]
Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology
Ísland	Gigtarlækningar	Blóðmeinafræði
Liechtenstein	Rheumatologie	Hämatologie
Norge	Revmatologi	Blodsykdommer

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[3] Comunicarea Comisiei JO C 244 din 14.08.2012, p. 1

Țara	Endocrinologie	Fizioterapie
	Durata minimă de formare: 3 ani	Durata minimă de formare: 3 ani
Titlu	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/ Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Diabetologie a endokrinologie ^[4]	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Intern medicin: endokrinologi ^[1]	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie - diabète - maladies métaboliques ^[1]	Médecine physique et de réadaptation ^[1]
Hrvatska	Endokrinologija i diabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir rehabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin und Allgemeine Rehabilitation ^[2]
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia/Nutrição ^[1]	Medicina física e de reabilitação ^[3] [1]
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina

Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatři
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	
Ísland	Efnaskipta- og innkirtlalækningar	Orku- og endurhæfingarlækningar
Liechtenstein	Endokrinologie-Diabetologie	Physikalische Medizin und Rehabilitation
Norge	Endokrinologi	Fysikalsk medisin og rehabilitering

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[3] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. OJ L 93 din 4.4.2008, p. 28

[4] Comunicarea Comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

	Neuropsihiatrie	Dermatovenerologie
	Durata minimă de pregătire: 5 ani	Durata minimă de formare: 3 ani
Tara		
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie*)	Dermato-vénéréologie/ Dermato-venerologie ^[1]
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi ^[2]
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία - Ψυχιατρική	Δερματολογία - Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie**)	Dermatologie et vénéréologie
Hrvatska		Dermatologija i venerologija
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία - Ψυχιατρική	Δερματολογία - Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie****)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloģija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie***** ^[1]	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/ Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		
Ísland		Húð- og kynsjúkdómalækningar
Liechtenstein		Dermatologie und Venereologie
Norge		Hud- og veneriske sykdommer

Date de abrogare în sensul art. 27(3):

*) 1 August 1987, cu excepția persoanelor care au început formarea anterior acestei date.

**) 31 Decembrie 1971

***) 31 Octombrie 1999

****) Titlul de calificare nu mai este acordat pentru formarea profesională a început după 5 martie 1982

*****) 9 Iulie 1984

*****) 31 Martie 2004

[1] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

	Radiologie	Psihiatrie pediatrică
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie, particulièrement en psychiatrie infanto-juvénile/ Psychiatrie, meer bepaald in de kinder- en jeugdpsychiatrie ^[1]
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία - Ραδιολογία	Παιδονυχιατρική
España	Electroradiología*) ^[2]	
France	Electro-radiologie**) ^[3]	Pédopsychiatrie***** ^[3]
Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
Ireland	Radiology ^[4]	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia***) ^[4]	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδονυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie****)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek és ifjúság pszichiátria ^[2]
Malta		
Nederland	Radiologie*****)	
Österreich	Radiologie***** ^[1]	Kinder- und Jugendpsychiatrie ^[1]
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Psiquiatria da infância e da adolescência ^[3]
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry
Ísland	Geislalækningar	Barna- og unglingaæðlækningar
Liechtenstein		Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Norge		Barne- og ungdomspsykiatri

Date abrogate în sensul art. 27(3):

*) 1 Februarie 1984

**) 3 Decembrie 1971

***) 31 Octombrie 1993

(Notă G&G: Lipsă parțial text) de 5 martie 1982

*****) 8 Iulie 1984

******) 31 Martie 2004

******) 1 Ianuarie 1991

[1] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[3] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[4] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. OJ L 93 din 4.4.2008, p. 28

	Geriatric	Boli renale
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Gériatrie/Geriatrie ^[1]	
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Intern medicin: geriatri ^[2]	Intern medicin: nefrologi ^[2]

Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Hrvatska		Nefrologija
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatría	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatric medicine ^[1]	Renal medicine
Ísland	Öldrunarlækningar	Nýrnalækningar
Liechtenstein	Geriatric	Nephrologie
Norge	Geriatric	Nyresykdommer

[1] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

	Boli transmisibile	Medicină comunitară
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Intern medicin: infektionsmedicin ^[1]	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	- Υγιεινολογία ^[2] - Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségügy
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Doenças infecciosas ^[1]	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management

Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveysthuolto/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine
Ísland	Smitsjúkdómar	Félagslækningar
Liechtenstein	Infektiologie	Prävention und Gesundheitswesen
Norge	Infeksjonssykdommer	Samfunnsmedisin

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. JO L 93 din 4.4.2008, p. 28

	Farmacologie	Medicină Ocupațională
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/ Arbeitsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-órvostan (üzemórvostan)
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		- Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde - Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin ^[1]
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövärd
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Ísland	Lyfjafræði	Atvinnulækningar
Liechtenstein	Klinische Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Norge	Klinisk farmakologi	Arbeidsmedisin

[1] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

	Alergologie	Medicină Nucleară
	Durata minimă de formare: 3 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucléaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина

Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme*)[¹]	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie**[²]	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiäätiete/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine
Ísland	Ofnæmislækningar	Ísótópagreining
Liechtenstein	Allergologie und klinische Immunologie	Nuklearmedizin
Norge		Nukleærmedisin

Date abrogate în sensul art. 27(3):

*) 1 Ianuarie 2004

**) 12 August 1996

[¹] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[²] Comunicarea Comisiei JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

	Chirurgie maxilo-facială (formare de bază de medic)	Hematologie Biologică
	Durata minimă de formare: 5 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		
България	Лицево-челостна хирургия	Трансфузионна хематология[⁴]
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		Klinisk blodtypeserologi*)[¹]
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	Hématologie
Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	Hématologie biologique
Magyarország	Szájsebészet**)[²]	
Malta		

Nederland		
Österreich	Mund-Kiefer- und Gesichtschirurgie***) ^[3]	
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	Hematologia clinica
România		
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Date abrogate în sensul art. 27(3):

*) 1 Ianuarie 2004

**) 30 Septembrie 2007

***) 28 Februarie 2013

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[3] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[4] Comunicarea Comisiei JO C 244 din 14.08.2012, p. 1

	Stomatologie	Dermatologie
	Durata minimă de formare: 3 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara		
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Hrvatska		
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Date abrogate în sensul art. 27(3):

*) 31 Decembrie 1994.

	Venerologie	Medicină tropicală
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		

Ελλάς		
España		
France		
Hrvatska		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-genetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin[1]
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Ísland		
Liechtenstein		Tropenmedizin
Norge		

[1] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

	Chirurgie Gastroenterologică	Medicină de urgență
	Durata minimă de formare: 5 ani	Durata minimă de formare: 5 ani
Țara		
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen*)	
България	Висцерална хирургия[1]	Спешна медицина
Česká republika		- Traumatologie[3] - Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme**)[1]	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Oxyológia és sürgősségi orvostan[2]
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	- Úrazová chirurgia[3] - Urgentná medicína

Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/ Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Emergency medicine ^[2]
Ísland		
Liechtenstein		
Norge	Gastroenterologisk kirurgi	

Date abrogate în sensul art. 27(3):

*) 1 Ianuarie 1983

**) 1 Ianuarie 2004

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[3] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC. OJ L 93 din 4.4.2008, p. 28

	Neurofiziologie clinică	Chirurgie dentară, orală și maxilo-facială (formare de bază de medic și de medic dentist) ^[1]
	Durata minimă de formare: 4 ani	Durata minimă de formare: 4 ani
Țara		
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия ^[2]
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi ^{*)} ^[2]	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Hrvatska		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont- szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wieċ
Nederland		
Österreich		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie ^[3]
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Ísland	Klínísk taugalífeðlisfræði	
Liechtenstein		Kiefer- und Gesichtschirurgie
Norge	Klinisk nevrofysiologi	Kjevekirurgi og munnhulesykdommer

Date abrogate în sensul art. 27(3):

*) 1 Ianuarie 2004

[1] Formare care conduce la acordarea titlurilor de calificare ca specialist în chirurgie dentară, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară)

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

Țara	Oncologie medicală ^[1]	Genetică medicală ^[1]
	Durata minimă de formare:	Durata minimă de formare:
	5 ani	4 ani
Titlu	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigenetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale
Hrvatska		
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetika
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia Kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicală	Genetica medicală
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

[1] Regulamentul Comisiei (EU) N° 213/2011, JO L 59 din 04.03.2011, p. 4

Anexa Nr. 4

Titluri de calificare care atestă formarea specifică în medicina generală

Țara	Titlu de calificare	Titlul profesional	Data de referință
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van huisarts/Titre professionnel particulier de médecin généraliste ^[1]	Huisarts/Médecin généraliste	31.12.1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1.1.2007
Česká republika ^[6]	Diplom o specializaci všeobecné praktické lékařství	Všeobecný praktický lékař	1.5.2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/ Speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31.12.1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31.12.1994

Eesti	Diplom peremeditiini erialal	Perearst	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31.12.1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Medico de familia[2]	31.12.1994
France	Diplômes d'études spécialisées de médecine générale accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine[3]	Médecin qualifié en médecine générale	31.12.1994
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	01.iul.13
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31.12.1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31.12.1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1.5.2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1.5.2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31.12.1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1.5.2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1.5.2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartsen*)[4][5]	Huisarts	31.12.1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1.5.2004
Portugal[3]	Título de especialista em medicina geral e familiar	Especialista em medicina geral e familiar	31.12.1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1.1.2007
Slovenija	Potrđilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore "všeobecné lekárstvo"	Všeobecný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland[7]	Todistus yleislääketieteen erityiskoulutuksesta/Bevis om särskild allmänläkarutbildning	Yleislääketieteen erityiskoulutuksen suorittanut laillistettu lääkäri/Legitimerad läkare som har fullgjort särskild allmänläkarutbildning	1.1.1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31.12.1994
United Kingdom	Certificate of completion of training in general practice[1]	General medical practitioner	31.12.1994
Ísland	Almennt heimilislækningaleyfi (Evrópulækningaleyfi)	Almennur heimilislæknir (Evrópulæknir)	31.12.1994
Liechtenstein			
Norge	Bevis for kompetanse som allmenpraktiserende lege	Allmennpraktiserende lege	31.12.1994

*) Emise de Huisarts, Verpleeghuisarts en arts voor verstandelijk gehandicapte Registratie Commissie (HVRC)

[1] Comunicarea comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[2] Comunicarea comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[3] Comunicarea comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[4] Comunicarea comisiei. Notificarea titlurilor de calificare de medic specialist și de medic generalist (cu formare specifică în medicină generală), JO C 165 din 19.07.2007, p. 13.

[5] Comunicarea comisiei JO C 129 din 19.05.2012, p. 4

[6] Comunicarea comisiei JO C 183 din 24.06.2011, p. 1

[7] Comunicarea comisiei JO C 367 din 16.12.2011, p. 5

Anexa Nr. 5

Titluri de calificare de bază de medic dentist

Tara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	- De universiteiten/Les universités - De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28.1.1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Дентална медицина" с професионална квалификация "Магистър-лекар по дентална медицина"	Университет ^[1]		Лекар по дентална медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.) ^[2] ^[3]	Lékařská fakulta univerzity v České republice		Zubní lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	1. Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen 2. Tilladelse til selvstændig virke som tandlæge ^[1]	Tandlæge	28.1.1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28.1.1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1.1.1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1.1.1986
	Título universitario oficial de Graduado o Graduada en Odontología ^[6]	El Rector de la Universidad de Valencia		Grado en Odontología	
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28.1.1980
Hrvatska	Diploma "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj doktor dentalne medicine		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	01.07.2013
Ireland	- Bachelor in Dental Science (B. Dent. Sc.) - Bachelor of Dental Surgery (BDS) - Licentiate in Dental Surgery (LDS)	- Universities - Royal College of Surgeons in Ireland		- Dentist - Dental practitioner - Dental surgeon	28.1.1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28.1.1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1.5.2004

Latvija ^[5]	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Sertifikāts - kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts ^[6]	1.5.2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin- dentiste	28.1.1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, abbrev.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1.5.2004
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita` ta Malta		Kirurgu Dentali	1.5.2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28.1.1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades «Doktor der Zahnheilkunde»	- Medizinische Universität ^[1] - Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem "lekarz dentysta"	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko - Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1.5.2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	- Faculdades - Institutos Superiores		Médico dentista	1.1.1986
România	Diplomă de licență de medic dentist	- Universități		medic dentist	1.10.2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	- Univerza	Potrđilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor zubného lékárstva" ("MDDr.")	- Vysoká škola		Zubný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen	- Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet - Oulun yliopisto - Itä-Suomen yliopisto ^[4] - Turun yliopisto	Terveystieteiden oikeusturvakeskuksen päättös käytännön palvelun hyväksymisestä/ Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1.1.1994
Sverige	Tandläkarexamen	- Universitetet i Umeå - Universitetet i Göteborg - Karolinska Institutet - Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1.1.1994
United Kingdom	- Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) - Licentiate in Dental Surgery	- Universities - Royal Colleges		- Dentist - Dental practitioner - Dental surgeon	28.1.1980

Ísland	Próf frá tannlæknadeild Háskóla Íslands	Tannlæknadeild Háskóla Íslands		Tannlæknir	1.1.1994
Liechtenstein	The diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present Annex	Competent authorities	Certificate on the completed practical training issued by the competent authorities	Zahnarzt	1.5.1995
Norge	Vitnemål for fullført grad candidata/candidatus odontologiae , short form: cand.odont.	Odontologisk universitets-fakultet		Tannlege	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[2] Comunicarea Comisiei JO L 93 din 4.4.2008, p. 28

[3] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[4] Comunicarea Comisiei JO C 129 din 19.05.2010, p. 3

[5] Comunicarea Comisiei JO C 367 din 16.12.2011, p. 5

[6] Comunicarea Comisiei JO C 244 din 14.08.2012, p. 1

Anexa Nr. 6**Titluri de calificare ca medic dentist specialist****1. Chirurgie orală**

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
België/Belgique/Belgien			
България ^[2]	Свидетелство за призната специалност по "Орална хирургия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika ^[4]	Diplom o specializaci (v oboru orální a maxilofaciální chirurgie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28.1.1980
Eesti		-	
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	- Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση - Νομαρχία	1.1.2003
España			
France			
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland ^[3]	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980

Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal ^[5]	Título de Especialista em Cirurgia Oral	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008
România ^[1]	Certificatul de specialist în Chirurgie dento-alveolară	Ministerul Sănătății Publice	17.12.2008
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko ^[1]	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore maxilofaciálna chirurgia	- Slovenská zdravotnícka univerzita - Univerzita Pavla Josefa Šafárika v Košiciach	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial	- Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet - Oulun yliopisto - Turun yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i oral kirurgi ^[5]	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980
Ísland			
Liechtenstein			
Norge	Bevis for gjennomgått spesialistutdanning i oralkirurgi	Odontologisk universitetsfakultet	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei, JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[2] Directiva Consiliului nr. 2006/100/EC din 20.11.2006, p. 141

[3] Comunicarea Comisiei, JO C 367 din 16.12.2011, p. 5

[4] Comunicarea Comisiei. Notificarea titlurilor de calificare de medic dentist specialist. JO C 165 din 19.07.2007, p. 18.

[5] Comunicarea Comisiei, JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

2. Ortodontie

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27.1.2005
България ^[2]	Свидетелство за призната специалност по "Ортодонтия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika ^[4]	Diplom o specializaci (v oboru ortodoncie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	28.1.1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	- Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση - Νομαρχία	1.1.1981
España			
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28.1.1980
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004

Latvija	"Sertifikāts" - kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1.5.2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland ^[3]	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal ^[5]	Título de Especialista em Ortodontia	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008
România ^[1]	Certificatul de specialist în Ortodonție și Ortopedie dento-facială	Ministerul Sănătății Publice	17.12.2008
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko ^[1]	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore čel'ustná ortopédia	Slovenská zdravotnícka univerzita	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	- Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet - Oulun yliopisto - Turun yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i ortodonti ^[5]	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980
Ísland			
Liechtenstein			
Norge	Bevis for gjennomgått spesialistutdanning i kjeveortopedi	Odontologisk universitetsfakultet	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei, JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[2] Directiva Consiliului nr. 2006/100/EC din 20.11.2006, p. 141

[3] Comunicarea Comisiei, JO C 367 din 16.12.2011, p. 5

[4] Comunicarea Comisiei. Notificarea titlurilor de calificare de medic dentist specialist. JO C 165 din 19.07.2007, p. 18.

[5] Comunicarea Comisiei, JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

Anexa Nr. 7

Titluri de calificare ca farmacist

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/ Diplôme de pharmacien	- De universiteiten/Les universités - De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1.10.1987

България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт"	университет ^[1]		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	^[2]	1.5.2004
Danmark	Cand. pharm. ^[2] Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen (Cand. pharm.) ^[6]	Det Farmaceutiske Fakultet, Københavns Universitet Syddansk Universitet		1.10.1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1.10.1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1.10.1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	- Ministerio de Educación y Cultura - El rector de una universidad		1.10.1987
France	- Diplôme d'Etat de pharmaciens - Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1.10.1987
Hrvatska				
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1.10.1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1.11.1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1.5.2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1.10.1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. Pharm)	Egyetem ^[5]		1.5.2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1.10.1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Österreichische Apothekerkammer ^[3]		1.10.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu		1.5.2004

		Jagiellońskiego		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1.10.1987
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/magistra farmacije"	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister farmácie" ("Mgr.")	Vysoká škola		1.5.2004
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	- Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet - Itä-Suomen yliopisto ^[4]		1.10.1994
Sverige	Apotekarexamen	Universitet och högskolor ^[1]		1.10.1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmacist	For Great Britain: Royal Pharmaceutical Society of Great Britain For Northern Ireland: Pharmaceutical Society of Northern Ireland ^[3]		1.10.1987
Ísland	Próf í lyfjafræði	Háskóli Íslands		1.1.1994
Liechtenstein	The diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present Annex	Competent authorities	Certificate on the completed practical training issued by the competent authorities	1.5.1995
Norge	Vitnemål for fullført grad <i>candidata/candidatus pharmaciae</i> , short form: <i>cand.pharm.</i>	Universitetsfakultet		1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[2] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[3] Comunicarea Comisiei JO C 279 din 19.11.2009, p. 1

[4] Comunicarea Comisiei JO C 129 din 19.05.2010, p. 3

[5] Corrigendum la Directiva 2005/36/EC, L 93 din 04.04.2008, p. 28

[6] Comunicarea Comisiei JO C 367 din 16.12.2011, p. 5

Anexa Nr. 8

Titluri de calificare ca asistent medical generalist

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	- Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) - Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/ Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) - Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet	- De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten - De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté	- Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e) - Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger (-verpleegster)	29.6.1979

	d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	française/Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft		
България	Диплома за висше образование на образователно- квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.)[¹], accompanied by the following certificate: - Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: - Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetřovatel	1.5.2004
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29.6.1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29.6.1979
Eesti	Diplom de erialal	1. Tallinna Meditiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditiinikool	õde	1.5.2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 7. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Ύψινας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 7. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1.1.1981

	Πελοποννήσου ^[6]			
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	- Ministerio de Educación y Cultura - El rector de una Universidad	Enfermero/a diplomado/a	1.1.1986
France	- Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) - Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29.6.1979
Hrvatska	1. Svjedodžba "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege" 2. Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva"	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege" 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. medicinska sestra opće njege/ 2. prvostupnik (baccalaureus)/ prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva	01.07.2013
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29.6.1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29.6.1979
Κύπρος ^[5]	Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου Πτυχίο Νοσηλευτικής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου Πτυχίο Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας - BSc in Nursing Πτυχίο Γενικής Νοσηλευτικής ^[6]	Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου Πανεπιστήμιο Λευκωσίας University of Nicosia Σχολή Επισκεπτριών Υγείας, Πανεπιστήμιο Frederick	Νοσηλευτής (τρια) Γενικής Νοσηλευτικής	1.5.2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1.5.2004
Luxembourg	- Diplôme d'Etat d'infirmier - Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29.6.1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta"	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1.5.2004

Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige - Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige - Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29.6.1979
Österreich	1. Diplom über die Ausbildung in der allgemeinen Gesundheits-und Krankenpfleger^[2] 2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierte Krankenpfleger" 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Gesundheits-und Krankenpfleger"^[2]	1. Schule für allgemeine Gesundheits-und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule 3. Fachhochschulrat/ Fachhochschule	- Diplomierte Gesundheits-und Krankenschwester - Diplomierter Gesundheits-und Krankenpfleger^[2]	1.1.1994
Polska	- Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa" - Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności pielęgniarstwo z tytułem "licencjat pielęgniarstwa"^[3]	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Pielegniarka	1.5.2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1.1.1986
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată 3. Diplomă de asistent medical generalist cu studii postliceale^[4]	1. Univesități 2. Univesități 3. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului	Asistent medical generalist	1.1.2007

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1.5.2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister z ošetrovatel'stva" ("Mgr.") 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z ošetrovatel'stva" ("Bc.") 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/ Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystiete ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidaja (AMK)/ Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteoppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/ Sjukskötare	1.1.1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1.1.1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	- State Registered Nurse - Registered General Nurse	29.6.1979
Ísland	1. B.Sc. í hjúkrunarfræði 2. B.Sc. í hjúkrunarfræði 3. Hjúkrunarpróf	1. Háskóli Íslands 2. Háskólinn á Akureyri 3. Hjúkrunarskóli Íslands	Hjúkrunarfræðingur	1.1.1994
Liechtenstein	The diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present Annex	Competent authorities	Krankenschwester - Krankenpfleger	1.5.1995
Norge	Vitnemål for bestått sykepleierutdanning	Høgskole	Sykepleier	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei JO C 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JO C 129 din 19.5.2010, p. 3

[3] Comunicarea Comisiei JO C 137 din 4.6.2008, p. 8

[4] Comunicarea Comisiei JO C 322 din 17.12.2008, p. 3

[5] Comunicarea Comisiei JO C 367 din 16.12.2011, p. 5

[6] Comunicarea Comisiei JO C 244 din 14.08.2012, p. 1

Anexa Nr. 9**Titluri de calificare ca moașă**

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	- De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement - De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23.1.1983

България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Акушерка"	Университет	Акушерка	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) ^[1] 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) - Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1.5.2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23.1.1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	- Hebamme - Entbindungspfleger	23.1.1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiiniikool 2. Tartu Meditsiiniikool	- Ämmaemand	1.5.2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	- Μαία - Μαιευτής	23.1.1983
España	- Título de matrona - Título de asistente obstétrico (matrona) - Título de enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	- Matrona - Asistente obstétrico	1.1.1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23.1.1983
Hrvatska	Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus)	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj/Sveučilišta u Republici Hrvatskoj/Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	prvostupnik (baccalaureus)	01.07.2013
			primaljstva	
	/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea)		/prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	
	primaljstva			
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23.1.1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23.1.1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβατικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1.5.2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją - Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę	1. Universitetas 2. Kolegija	Akušeris	1.5.2004

	kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją - Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23.1.1983
Magyarország	Szülész nőbizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1.5.2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23.1.1983
Österreich	1. Hebammen-Diplom 2. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Hebamme"[2]	1. - Hebammenakademie - Bundeshebammenlehranstalt 2. Fachhochschulrat	Hebamme	1.1.1994
Polska	- Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa" - Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjaności położnictwo z tytułem "licencjat położnictwa"[3]	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Połóżna	1.5.2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. - Escolas Superiores de Enfermagem - Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1.1.1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/ diplomirani babičar	1.5.2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z pôrodnej asistencie" ("Bc.") 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Kättilön tutkinto/barmorskeexamen 2. Sosiaali-ja terveystiete ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barmorska (YH)	1. Terveystietealan tutkimuslaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Kättilö/Barmorska	1.1.1994
Sverige	Barmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barmorska	1.1.1994

United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23.1.1983
Ísland	1. Embættispróf í ljósmóðurfræði 2. Próf í ljósmæðrafræðum	1. Háskóli Íslands 2. Ljósmæðraskóli Íslands	Ljósmóðir	1.1.1994
Liechtenstein	The diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present Annex	Competent authorities	Hebamme	1.5.1995
Norge	Vitnemål for bestått jordmorutdanning	Høgskole	Jordmor	1.1.1994

[1] Comunicarea Comisiei JOC 114 din 19.5.2009, p. 1

[2] Comunicarea Comisiei JOC 322 din 17.12.2008, p. 3

[3] Comunicarea Comisiei JOC 137 din 4.6.2008, p. 8

Anexa Nr. 10

(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Diplome, certificate și alte titluri care atestă formarea specifică a medicului generalist

Suisse: - diplôme de médecin praticien
- Diplom als praktischer Arzt/praktische Ärztin
- diploma di medico generico

Titluri profesionale cu care se exercită profesia de medic generalist

Suisse: - médecin praticien
- praktischer Arzt/praktische Ärztin
- medico generico

Diplome, certificate și alte titluri care atestă formarea universitară a medicului

Țara	Titlul calificării	Organismul care a emis diploma	Certificatul care însoțește diploma
Suisse	1. Diplôme fédéral de médecin 2. Eidgenössisches Arztdiplom 3. Diploma federale di medico	Département fédéral de l'intérieur Eidgenössisches Departement des Innern Dipartimento federale dell'interno	

Anexa Nr. 11

(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Diplome, certificate și titluri care atestă formarea de medic specialist

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează diploma	Certificatul care însoțește diploma	<i>Data de referință</i>
Suisse	Diplôme de médecin spécialiste Diplom als Facharzt Diploma di medico specialista	Département fédéral de l'intérieur et Fédération des médecins suisses Eidgenössisches Departement des Innern und Verbindung der Schweizer Ärztinnen und Ärzte Dipartimento federale dell'interno e Federazione dei medici svizzeri		<i>1.06.2002</i>

Anexa Nr. 12

(Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Specializările medicale recunoscute mutual între statele membre

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează documentul
	Anesteziologie Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Anesthésiologie Anästhesiologie Anesthesiologia	
	Chirurgie generală Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Chirurgie Chirurgie Chirurgia	
	Neurochirurgie Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Neurochirurgie Neurochirurgie Neurochirurgia	
	Obstetrică-ginecologie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Gynécologie et obstétrique Gynäkologie und Geburtshilfe Ginecologia e ostetricia	
	Medicină internă Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Médecine interne Innere Medizin Medicina interna	
	Oftalmologie Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Ophtalmologie Ophtalmologie Oftalmologia	
	Oto-rino-laringologie Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Oto-rhino-laryngologie Oto-Rhino-Laryngologie Otorinolaringoiatria	
	Pediatrie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Pédiatrie Kinder-und Jugendmedizin Pediatria	
	Medicină respiratorie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Pneumologie Pneumologie Pneumologia	
	Urologie Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Urologie Urologie Urologia	
	Ortopedie Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Chirurgie orthopédique et traumatologie de l'appareil locomoteur Orthopädische Chirurgie und Traumatologie des Bewegungsapparates Chirurgia ortopedica e traumatologia del sistema motorio	
	Anatomie patologică Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Pathologie Pathologie Patologia	

	Neurologie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Neurologie Neurologie Neurologia	
	Psihiatrie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Psychiatrie et psychothérapie Psychiatrie und Psychotherapie Psichiatria e psicoterapia	
	Radio-diagnostic Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Radiologie Radiologie Radiologia	
	Radioterapie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Radio-oncologie/radiothérapie Radio-Onkologie/Strahlentherapie Radio-oncologia/radioterapia	
	Chirurgie plastică Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Chirurgie plastique, reconstructive et esthétique Plastische, rekonstruktive und ästhetische Chirurgie Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica	
	Chirurgie toracică Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Chirurgie cardiaque et vasculaire thoracique Herz-und thorakale Gefässchirurgie Chirurgia del cuore e dei vasi toracici	
	Chirurgie pediatrică Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Chirurgie pédiatrique Kinderchirurgie Chirurgia pediatrica	
	Cardiologie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Cardiologie Kardiologie Cardiologia	
	Gastro-enterologie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Gastro-entérologie Gastroenterologie Gastroenterologia	
	Reumatologie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Rhumatologie Rheumatologie Reumatologia	
	Hematologie generală Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Hématologie Hämatologie Ematologia	
	Endocrinologie Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Endocrinologie-diabétologie Endokrinologie-Diabetologie Endocrinologia-diabetologia	
	Medicină fizică și de readaptare Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Médecine physique et réadaptation Physikalische Medizin und Rehabilitation Medicina fisica e riabilitazione	

	Dermato-venerologie Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Dermatologie et vénéréologie Dermatologie und Venerologie Dermatologia e venereologia	
	Medicină tropicală Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Médecine tropicale et médecine des voyages Tropen-und Reisemedizin Medicina tropicale e medicina di viaggio	
	Psihiatrie infantilă Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Psychiatrie et psychothérapie d'enfants et d'adolescents Kinder-und Jugendpsychiatrie und-psychotherapie Psichiatria e psicoterapia infantile e dell'adolescenza	
	Boli renale Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Néphrologie Nephrologie Nefrologia	
	Sănătate publică și medicină socială Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Prévention et santé publique Prävention und Gesundheitswesen Prevenzione e salute pubblica	
	Farmacologie Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Pharmacologie clinique et toxicology Klinische Pharmakologie und Toxikologie Farmacologia clinica e tossicologia	
	Medicina muncii Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Médecine du travail Arbeitsmedizin Medicina del lavoro	
	Alergologie Durata minimă de formare: 3 ani	
Suisse	Allergologie et immunologie clinique Allergologie und klinische Immunologie Allergologia e immunologia clinica	
	Medicină nucleară Durata minimă de formare: 4 ani	
Suisse	Médecine nucléaire Nuklearmedizin Medicina nucleare	
	Chirurgie maxilo-facială (formare de bază de medic) Durata minimă de formare: 5 ani	
Suisse	Chirurgie maxillo-faciale Kiefer-und Gesichtschirurgie Chirurgia mascello-facciale	

Anexa Nr. 13

(Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Titlurile profesionale cu care se exercită profesia de medic dentist

Suisse - médecin dentiste;
- Zahnarzt
- medico-dentista

Diplome, certificate și titluri care atestă formarea universitară a medicilor dentiști

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează diploma	Certificatul care însoțește diploma	Data de referință
------	--------------------	------------------------------------	-------------------------------------	-------------------

Suisse	Diplôme fédéral de médecin-dentiste Eidgenössisches Zahnarzt Diplom Diploma federale di medico-dentista	Département fédéral de l'intérieur Eidgenössisches Departement des Innern Dipartimento federale dell'interno		<i>1.06.2002</i>
---------------	---	--	--	------------------

Anexa Nr. 14

(Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Diplome, certificate și alte titluri care atestă formarea medicului dentist specialist

1. Ortodonție
Durata minimă de pregătire: 3 ani

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează documentul	Certificatul care însoțește documentul	<i>Data de referință</i>
Suisse	Diplôme fédéral d'orthodontiste Diplom für Kieferorthopädie Diploma di Ortodontista	Département fédéral de l'intérieur et Société Suisse d'Odontostomatologie Eidgenössisches Departement des Innern und Schweizerische Zahnärzte-Gesellschaft Dipartimento federale dell'interno e Società Svizzera di Odontologia e Stomatologia		<i>1.06.2002</i>

2. Chirurgie bucală
Durata minimă de pregătire: 3 ani

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează documentul	Certificatul care însoțește documentul
Suisse	Diplôme fédéral de chirurgie orale Diplom für Oralchirurgie Diploma di chirurgia orale	Département fédéral de l'intérieur et Société Suisse d'Odontostomatologie Eidgenössisches Departement des Innern und Schweizerische Zahnärzte-Gesellschaft Dipartimento federale dell'interno e Società Svizzera di Odontologia e Stomatologia	

Anexa Nr. 15

(Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Diplome, certificate și alte titluri care atestă formarea universitară a farmacistului

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează documentul	<i>Data de referință</i>
Suisse	Diplôme de pharmacien Eidgenössisches Apothekerdiplom Diploma federale di farmacista Dipartimento federale dell'interno	Département fédéral de l'intérieur Eidgenössisches Departement des Innern	<i>1.06.2002</i>

Anexa Nr. 16

(Anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Titluri profesionale cu care se exercită profesia de asistent medical generalist

Suisse:

- infirmière, infirmier
- Pflegefachfrau, Pflegefachmann
- infermiera, infermiere

Diplome, certificate și alte titluri care atestă formarea în profesia de asistent medical generalist

Suisse	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
	1. Diplomierte Pflegefachfrau/diplomierter Pflegefachmann Infirmière diplômée/Infirmier diploma Infermiera diplomata/Infermiere diplomato	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	1.06.2002
	2. Diplomă de licență în domeniul asistenței medicale	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	30.09.2011

Anexa Nr. 17

(Anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 970/2004)

Titluri profesionale cu care se exercită profesia de moașă

Suisse: - sage-femme;

- Hebamme

- levatrice

Diplome, certificate și alte titluri care atestă formarea în profesia de moașă

Țara	Titlul calificării	Organismul care eliberează documentul	Certificatul care însoțește documentul	Data de referință
Suisse	Sage-femme diplômée Diplomierte Hebamme Levatrice diplomata	Ecoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'Etat Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato		1.06.2002

Data print: 20.09.2019